

POSUDEK ŠKOLITELE

Jméno disertanta: Mgr. Bc. Michael Urban
Téma práce: Vývoj českého vodního práva a právních vztahů spojených s vodou
Rozsah práce: 783 009 znaků včetně mezer
Datum odevzdání práce: 5.12.2022

Práce usiluje o mimořádně rozsáhlou, mnohostrannou a současně poměrně podrobnou reflexi vody – chemické sloučeniny v právním řádu na území dnešní České republiky v časovém rozsahu přibližně deseti staletí. Tento koncept – jistě může být pro někoho sporný – byl použit v dosavadní domácí právněhistorické literatuře poprvé. Autor se nemůže opírat o srovnatelný starší vzor. K dispozici měl jen dílčí zpracování časově omezených úseků – např. Jičínského ve starší literatuře 19. století nebo Kultovo zpracování z doby nejnovější.

Současně Urbanův přístup není izolovaný ani časově, ani teritoriálně a v kapitolách 2.-4. připojuje materii o vodoprávních pravidlech starověku (Mezopotámie, Egypt a především Řím) a materií ve vybraných, s českými zeměmi sousedících právních řádů převážně středoevropských.

Zdrojem autorových poznatků nebyly jen právní předpisy, ale i historická faktografie neprávního charakteru, a především informace povahy přírodovědné, ekologické, vodohospodářské a dále z oboru hornictví, lesnictví, lázeňství a enviromentalistiky.

Výkladový text je vícekrát ožívován komparativními tabulkami, editorskými partiemi (např. referentský návrh vodního zákona z r. 1937 nebo zásady osnovy zákona o hospodaření s vodou pro Hospodářskou radu KSČ z r. 1950), z nichž je mimořádně pozoruhodná osnova jednotného vodního zákona dle stavu k 6.8.1940 dokládající skutečnost, že unifikační úsilí se nezastavilo ani v protektorátních poměrech. Zařazením biografii osobností českého vodního práva připomíná autory a pracovníky, které antologie nebo encyklopedie přecházejí bez povšimnutí.

Disertant spatřuje dělicí hranici mezi antikvovaným vodním právem a novodobým moderním vodním právem v okamžiku nabytí účinnosti rakouského vodního zákona z r. 1869, č. 93 ř. z. Nelze ovšem zapomínat na vodoprávní ustanovení v ABGB, s nimiž tvoří zákon normativní celek.

Práce je bezesporu původním dílem, není však prosta drobných formálních nedostatků, které pronikly do jinak mimořádně rozsáhlého poznámkového aparátu a do seznamu použitých právních předpisů (str. 372 a násl.). Je škoda, že není uspořádán chronologicky. Z ryze právní problematiky, kterou práce nezahrnuje, lze poukázat na mezinárodně právní regulaci Labe a z ní vyplývající organizace labských plavebních soudů.

Spolupráce s disertantem byla pro mě lidsky i odborně obohacující. Práci doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertační práce.

V Praze 10.1.2023

Doc. Judr. Vladimír Kindl

školitel